

[Veistrup.]

Udsætterkøer; det vil sige, at Besætningerne er blevet rensset for mellem 93 000 og 94 000 Kreaturer, som var i høj Grad tjenlige til at blive rensset ud. Det forekommer mig, at dette Resultat maa virke fuldkommen overraskende, i hvert Fald har det gjort det for mit Vedkommende, jeg er forbavset over, at Loven har haft saa stor Virkning. Dertil kommer den mægtige Prisforhøjelse, der faktisk har fundet Sted, siden vi gennemførte Slagteafgiften. Jeg behøver i saa Henseende kun at minde om de Priser, vi havde i 1931 og op til 1933. Nu er jeg ikke saa naiv at tro, at Prisforhøjelsen udelukkende er Kødlovens Skyld, men jeg tror at turde sige, at den har været stærkt medvirkende til, at Priserne stiller sig saa gunstigt, som de gør i Øjeblikket. Selv om Priserne ikke er fuldt tilfredsstillende, tror jeg at turde sige, at der er sket en ganske overordentlig Prisforhøjelse i Forhold til, hvad Priserne var i de Aar, jeg nævnte for et Øjeblik siden. Der er derfor ogsaa adskillige, som mener, at Opdrætning af Kreaturer er den Produktion inden for Landbrugserhvervet, som i Øjeblikket betaler sig bedst, hvilket ikke mindst gælder Studeproduktionen. Mænd, som jeg har talt med paa Tomandshaand, har da ogsaa erklæret, at det var ganske godt, som det laa i Øjeblikket.

Det maa derfor forundre, at Oppositionen ikke vil være med til at gennemføre et Lovforslag af den Karakter som det foreliggende, men Aarsagen er vel den — det fremgik for Resten ogsaa af Udtalelser, som fremkom fra ærede Medlemmer af Oppositionen —, at man mener, at Lovforslaget bliver gennemført alligevel, og saa kan der maaske tjenes en eller anden politisk Skilling ved at rejse rundt og angribe nogle af de Bestemmelser, som findes i Lovforslaget.

Den Kritik, som er kommet til Orde, angaar navnlig to Punkter. Det er den samme Kritik, som er kommet frem den ene Gang efter den anden, naar vi har behandlet dette Spørgsmaal. Man kritiserer for det første Nedsættelsen af Tilskuddet til Studeproduktionen. Nu vil det, som jeg sagde før, være meget vanskeligt, set i Relation til den Prisforhøjelse, som har fundet Sted, og i Forhold til Slagteafgiften for de mindre Kreaturer at opretholde et Tilskud af den Karakter, som der her er Tale om. Det er i Almindelighed de store Brug, som opdrætter og feder Stude, medens de mindre Brug ifølge Forholdenes Natur maa holde sig til de mindre Dyr og højst producerer en Fedekalv en Gang imellem. Ifølge Bemærkningerne til Lovforslaget er der til

Slagtning og Eksport produceret 21 207 Stude med et Tilskud af 690 098 Kr., hvilket giver et Tilskud til hvert Dyr paa mellem 32 og 33 Kr. Nu er det formodentlig ikke at opfatte som Almisse, saadan som man plejer at sige, naar der er Tale om Tilskud af anden Art; jeg vil ikke antage, at man vil paastaa det i dette Tilfælde, men i hvert Fald har man givet et Tilskud paa mellem 32 og 33 Kr. pr. produceret Stud, og jeg spørger derfor: Er det et rimeligt Forhold, at den mindre Landbruger skal betale 10 Kr. i Slagteafgift for en Kalv, medens den større Landbruger skal have et Tilskud paa 32—33 Kr. for hver Stud, der produceres? Det forekommer mig at være et Forhold, som ikke i det lange Løb kan opretholdes, og jeg ser derfor med Tilfredshed, at der ikke alene foretages en Nedsættelse i det foreliggende Lovforslag, men at der ganske simpelt sker en Afvikling af det Forhold, vi her har været inde i. Jeg tror ikke, Opretholdelsen af dette Tilskud kan forsvares ud fra en retsindig Betragtning. Det har sikkert haft sin Berettigelse i en yderst vanskelig Tid, men Tiden maa nu være inde til en Afvikling af hele denne Tilskudsordning.

Den anden Bestemmelse, som der er rettet Kritik mod, angaar de 2½ Mill. Kr. af Kødfonden, som tænkes anvendt til Fordeling af Oksekød til de mest trængende Personer her i Landet. Man synes fra Oppositionens Side at mene, at hele det Beløb, der kommer ind gennem Slagteafgiften, er Producenternes, at det overhovedet ikke kommer Konsumenterne ved. Det fandt ogsaa Udtryk i en Udtalelse af det ærede 10de tingvalgte Medlem (Jefsen Christensen), som sagde, at Pengene, der indgaar i Kassen, er Landbrugets Penge. Jeg mener ikke, man saadan uden videre kan sige det, jeg synes, at naar man fra Oppositionens Side hævder, at hele dette Beløb er Producenternes, og at Konsumenterne overhovedet ikke har noget som helst at gøre med det, saa er det, ligesom man lukker det ene Øje til. Det aabne Øje vender man mod Producenterne, men naar man ser efter Konsumenterne, lukker man Øjet. Jeg tror ikke, at dette Forhold er saa ligetil, for er det ikke netop Befolkningen fra den rige til den fattigste, som gennem Konsum af Oksekød fremskaffer disse store Beløb, og er det ikke først og fremmest den fattigste Del af Befolkningen, som gennem sit Forbrug leverer dette Beløb? Vi, der kender Forholdene paa Landet, ved, at det ikke er her, de store Partier Oksekød forbruges.